

fram for partiet

MAKS
-78

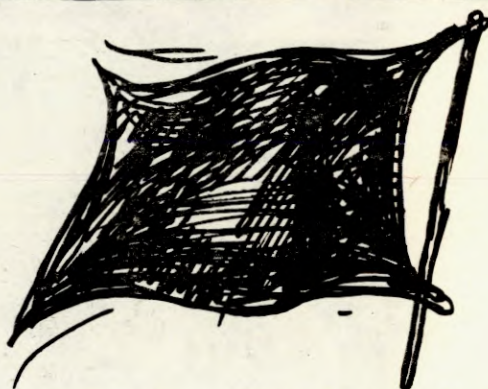
ERITREA - SOVJETS
VIETNAM?

Solidaritet med Eritrea slik m-l-
bevegelsen drev den med Vietnam!
Husk Vietnamarbeidets betydning
for den anti-imperialistiske kampen.

Innhold:

LEDER: 1.MAI	side 2, 3 og 4
UNGDOM OG IDRETT	side 5
UNGDOMS-STOFF	side 6 og 7
Anti-byråkrati	side 8 - 12
VERVING	side 13
HAMMERSBORG ..	side 14
fra Oktober	side 15
Korriger skrivestilen	side 15
ORGANISER SJØLSTUDIEGRUPPER ...	side 15
5årsfesten - EN KRITIKK	side 16
POLITISKE OPPSIGELSER	side 16

LEDER: 1.mai

Denne våren har 1. mai i motsetning til tidligere ikke vært hovedoppgave. Like fullt er 1. mai en svært viktig og stor oppgave for partiet. I tida framover nå må partikameratene kaste stadig flere krefter inn på denne oppgave, og april måned vil kreve størstedelen av partiets arbeidskapasitet. Siste uke av april er møtefri uke, fra og med 24.4. er det forbud mot interne møter og andre møter som står i vegen for massemobiliseringa til klassekamptøget.

OM PAROLEGRUNNLAGET.

Når dette skrives, er initiativkomiteen for Oslo ennå ikke stifta. Vi kan derfor ikke legge fram det endelige parolegrunnlaget her, det er det opp til denne komiteen å vedta. Men det forslaget som kameratene våre i komiteen vil reise, skiller seg fra plattformen tidligere år. I år er det lagt stor vekt på å finne konkrete og aktuelle paroler som kan bevege folk langt utafor våre egne rekker. Ett eksempel: I 76 stilte vi parola "Kamp mot DNA-regjeringens og LO-ledelsens kriseforlik med monopolkapitalen". I år foreslår vi "Nei til regjeringas lønnsnedslag". Folk trenger ikke ta stilling til vår analyse av DNA/LO-ledelsen, til

vår analyse av hva slags forlik som inn-
går i disse krisetider, for å slutte opp
om parola. Sjølsagt er det mange som ser
hvem det er som vil ha arbeidsfolk til
å spenne inn livreima, - og det er bra.
Men vi vil også ha med i FFF de som ikke
godtar 370 kroner mindre i lønningsposen,
sjøl om de fortsatt betrakter Nordli-
regjeringa som en "arbeider"-regjering.

i boka "Enhetsfronten og folkefrontens
problemer" skriver Dimitrov: "Våre kame-
rater i de skandinaviske land følger of-
te minste motstands vei, idet de begren-
ser seg til propagandistisk avsløring av

~~den sosial-~~

den sosialdemokratiske regjeringa.....

I Danmark f.eks. har de sosialdemokra-
tiske lederne sittet i regjeringa i de
siste ti åra, og kommunistene har i ti
år gjentatt dag ut og dag inn at dette
er en borgerlig, kapitalistisk regjering.
Man tør anta at de danske arbeiderne
kjenner til denne propagandaen. Den kjens-
gjerning at et betydelig flertall i alle
fall stemmer for det sosialdemokratiske
regjeringspartiet, viser bare at kommu-
nistenes propagandistiske avsløring av
regjeringa ikke er tilstrekkelig. Den
beviser ikke at disse hundretusentalls
arbeidere er fornøyd med alle de sosial-
demokratiske ministrenes regjeringstiltak."
(side 81)

FFF ER IKKE ET PARTITOG!

I år er det 10 år sia det første kla-
sseskamptog på nytt gikk i Oslos gater
1. mai. I løpet av disse åra har klasse-
kamptoga vokst i styrke og omfang. Mange
ser på FFF-toget som "sitt tog", det er
her de kan bære fram krava sine, om det
så "bare" gjelder å få vekk en bolig-
spekulant fra strøket. FFF er enhet på
klassekampens grunn. Reservasjonsretten
og parolefriheten er grunnsteiner i den-
ne korrekte enhetslinja. DNAs misbruk av
arbeiderklassens internasjonale kampdag
til mønstringstog for regjeringsparoler
og klassesamarbeidspolitikk står i grell
kontrast til klassekamptogene.

Det er ingen hemmelighet at vi kommu-
nister har gått i spissen for å organisere
FFF-togene. Det er helt i tråd med
rolla vår som fortropp. Vi mener at mas-
sene er de virkelige heltene. FFF skal

ha et levende demokrati med politiske
diskusjoner og meningsbrytning, slik
at massenes skaperkraft kommer til ut-
foldelse. Vi vil foreslå i initiativ-
komiteen et foreløpig hovedparolegrunn-
lag. Dette skal diskuteres på massekonfe-
ranse etter påskeferien, og komiteen skal
summere opp konferansen, og den politiske
situasjonen før parolene endelig vedtas.
Vi skal mobilisere massene bredt til å
si meninga si. Motsigelser vil drive ar-
beidet framover og gi det liv.

Det er ytterst skadelig å se på FFF
som et partitog. Vi hadde tilbakegang i
Oslo siste året, fra 10 000 deltakere
i 1976 til 8500 i fjor. En av årsakene
var utvilsomt et feilaktig syn på FFF.
Mangelen på bulletin til aktivistene og
massekonferanser viser at vi så det som
unødvendig å mobilisere massene, linjene
kom gjennom partidokumentene, avd. formenna
var som oftest leder for FFF-komiteene
lokalt osv. Dette avviket må vi ta svært
alvorlig.

SITUASJONEN ER GUNSTIG

De parolene som våre kamerater vil
reise i initiativkomiteen vil sikkert bli
skarpere, mer aktuelle og konkrete etter
diskusjonen der. Vi trur at FFF-grunnlaget
i år vil egne seg for massemobilisering
i virkelig forstand.

DNA kjører stramt sitt eget løp med
"Solidaritet for trygge arbeids-
plasser - tillit til A-regjeringen".
Enhver flørt fra revisjonistene ble blankt
avvist i Oslo Samorg. Parola er en hån
mot arbeidsfolk, og gir i seg sjøl et
bra utgangspunkt. Vi må vokte oss for
å bli blåst overende når DNA setter i
gang kanonene mot "ekstremistene som
splitter i krisetider", og diskutere kon-
kret med folk hva lønnsneslag betyr og
at de må reise kamp mot dette lønnsnedsla-
get.

"NKP" fryktet splittelse i Samorg fordi
det ville "åpne større muligheter for det
såkalte faglig 1. maifront!" (Brev fra
Oslo"NKP" til Samorg.) Vi skal gi dem
svar på tiltale .

Oslo SV har alvorlige problemer blant
de faglige tillitsmennene sine. Suspensjonene
på Nyland og splittelsen i valget på ny
formann i Telefonsentralmontørenes fag-

forening forteller om harde kamper. I arbeidet med initiativkomiteen har enkelte som tradisjonelt har vært mot oss, faktisk antydnet åpenhet overfor FFF, sjøl om de ikke turte sitte i komiteen foreløpig.

LEGG VEKT PÅ LOKALE KRAV OG KAMPER!

Vi går i år mot å lage en smørbrød-liste over underparoler som bør være med, slik plattformen var i fjor. Vi går inn for at FFF blir en brei "grasrot-bevegelse" der de lokale krava og kamp-sakene spiller en betydelig rolle i arbeidet. Vi må mobilisere grupper, organisasjoner og enkeltpersoner til å gjøre sine krav, vi må gjøre underskriftsarbeid blant massene og utarbeide lokale paroler. Grip fatt i den konkrete, aktuelle situasjonen. Formuler handlingsparoler. Driv mobiliseringa rundt disse sakene.

BRUK UNDERSKRIFTSLISTER!

Tidligere år har vi hatt god nytte av underskriftslistes, med innsamling til annonser. Feilen med disse er at de har vært allmenne - hele hovedgrunnlaget, og underskriveren har måttet forplikte seg til å delta i toget. Vi vil ta initiativ til ei underskriftsliste der FFF-parolene presenteres kort, og hvor det er åpen plass til en annonsetekst som de lokale komiteene utformer med noen få lokale paroler. Bruk disse listene og be folk ta stilling til den lokale teksten, om de vil være med å støtte at den blir satt inn i avisene. Diskuter de lokale krava med dem, oppsøk dem igjen seinere, diskuter om de vil delta i lokalt arbeid, om de vil bli med i toget etc. Hver gang en har fått 40 underskrifter med 10 kr. fra hver, så kan en rykke inn en annonse i avisa. Slike annonser kan rykkes inn like etter påske, og utover i tida fram til 1. mai. Det er ingen regel om at FFF-annonser bare skal stå i lørdagsdagblad rett før 1. mai.

Driv mobiliseringsarbeidet som en kampanje. Legg vekt på de personlige diskusjonene.

HVA ER VIKTIG NÅ?

Fra 2. påskedag og fram til 1. mai er det 5 uker. Dersom FFF-78 skal ha framgang fra 77, må dette bli en periode med langspurt i mobiliseringa. Tida fram til påske må brukes til å organisere

lage slik at alle partikameratene har konkrete mobiliseringsoppgaver å ta fatt på 3. påskedag. Lag en plan for mobiliseringa. Hvilke grupper i strøket vårt/på jobben vår vil vi i første rekke trekke med oss i FFF. Hvem skal ha ansvaret for de forskjellige områdene? Studer erfaringene fra Fredensborg valgkrets. I Røde Fane nr. 5 77 står et intervju med RV-aktivister fra denne valgkretsen. Her ble det organisert systematisk oppsøking av alle progressive en visste om i strøket, kontaktene ble kryssa av på liste. Husbesøkket ble gjort i flere runder og skiller seg sakrpt fra "lørdagsstand og postkasse-utdeling" som faktisk var valgarbeidet vårt i en rekke andre valgdistrikter i Oslo. Husk at FFF er noe annet enn RV, det er metoden fra Fredensborg vi må benytte.

TA SPESIELT GREP OM UNGDOMMEN!

Mobiliseringa av ungdommen til FFF er viktig. Vi ønsker at Aftenposten og Arbeiderbladet skal skrive 2. mai at det var stort innslag av ungdom i FFF, at det gikk mange studenter i FFF. Spesielt to saker kan bevege ungdomsmassene, frigjøringskampen i Eritrea og kampen for et sted å være der ungdommen sjøl bestemmer. Partiavdelingene har ansvaret for denne mobiliseringa blant ungdommen; på universitetet og lærestedene, på arbeidsplassene og i boligstrøka.

RAPPORTER TIL FFF-KONTORET.

FFF kommer til å opprette et kontor i Tollbugata 7, inngang Skippergata. Rapporter til dette kontoret straks en lokalkomite er oppretta, og gi kontoret en kontaktadresse, slik at initiativkomiteen kan innkalle representanter fra lokalkomiteene til diskusjonsmøter for å styrke initiativkomiteens kontakt med grunnplanet og grep om situasjonen. (Det er ikke noe som helst krav om at disse skal være partikamerater.) Rapporter også om utviklinga av mobiliseringsarbeidet.

Alle lokale paroler må leveres til kontoret innen 18.4. slik at initiativkomiteen kan vurdere om de strir mot hovedgrunnlaget eller ikke.

FRAM FOR ET STORT KLASSEKAMPTOG 1. MAI!

UNGDOM OG IDRETT

På sommerleirene til RU i -77 var det bre foredrag og diskusjoner om hvor viktig det er at ungdommen driver idrett. Særlig ble perspektivet om folkekrig og om ungdommen som hovedtyngden av folkehæren ~~xxx~~ trukket fram.

Her skal jeg ta opp to andre aspekter ved ungdom og idrett:

1. Arbeidet blant idrettsungdommen.
2. Idrettens betydning for miljøet i RU-laga.

Dette er saker som jeg mener er av avgjørende betydning for ungdomsarbeidet vårt. Vi kan ikke drive et skikkelig ungdomsarbeid uten idrettsarbeid i RU og blant idrettsungdommen. Dette er derfor en særlig utfordring til ungdomsledere og andre som jobber med ungdom.

1. Arbeidet blant idrettsungdommen.

Et betydelig flertall av ungdommen mellom 14 og 25 år driver idrett i en eller annen form. Undersøkelser DS i Oslo foretok i sommer viste at idrett var nettopp den fritidsbeskjeftigelsen som RU-erne kunne fortelle at de uorganiserte på jobben eller skolen drev mest med. For mange av disse ungdommene er det slik at de bruker en stor del av fritida si til idrett, 2 eller flere kvelder i uka / ofte idrettslig aktivitet i helgene. Hittil har vi i ungdomskampanja vært mest innretta på ungdom som "synes", det vil si ungdom vi kan se på gatehjørnene osv. Vi skal fortsette å arbeide blant dem. Men det er feilaktig å innrette arbeidet sitt ensidig på disse gruppene og se bort fra den ungdommen som er organisert i idrettsbevegelsen. Kanskje er det nettopp blant denne vi kan finne disiplinert og sterk kader til RU.

RU må derfor begynne å jobbe i idrettslaga. Nå kan det synes slik at det ikke er noen i RU som er interessert i idrett. Dette er feil. Det er dessverre slik at mange drev idrett før de ble med i RU, men måtte slutte pga møtepress, osv. Hvis vi spør i RU om hvem som har lyst til å begynne med idrettsarbeid og ha dette som politisk oppgave for RU, vil det garantert være mange kamerater som melder seg. Disse kameratene må få anledning til det.

Etter min mening må idrettsarbeidet stilles på linje med skole-arbeid og anti-imperialistisk arbeid for ungdommen.

Når vi skal starte med idrettsarbeidet i distriktet, melder det seg mange problemer. (På arbeidsplassene hvor det er bedriftslag, er det som regel enklere.) Hvilken idrettsgren? Hvilken idrettsklubb? Hvordan er det å drive politisk arbeid i en slik klubb/forening? Dette veit vi foreløpig lite om, ganske enkelt fordi vi ikke har drivi slikt arbeid. Foreløpig vil vi si at i et distrikt bør RU satse på en eller få idrettsklubber og satse på få idrettsgrener. Hvilken idrettsgren vi velger, er ikke så viktig. La RU-ernes interesse og tilbudet i distriktet avgjøre dette. Sjølsagt er det viktig at det er mye ungdom i distriktet som deltar sammen med våre. I begynnelsen skal ikke arbeidet være noe annet enn å gå inn i arbeidet, trene sammen med de andre, bli kamerater og venner med de andre i klubben. Vi lager ikke revolusjon med det samme. Etterhvert driver vi politisk propaganda og agitasjon der som alle andre steder.

NB: Vi må stille idrettsbevegelsens krav! Når FFF for ungdom skal arbeide i distriktet, er det en selvfølge at de undersøker med idrettsungdommen lokalt og tar opp deres krav i FFF-toget og mobiliserer blant idrettsungdommen med utgangspunkt i krava.

2. Idrettens betydning for miljøet i RU-laga.

Min påstand er at det ikke vil bli skikkelige kameratslige miljøer i RU-laga for idrett og sport er en del av virksomheten. Alle i et RU-lag har ikke lyst/skal ikke drive idrett i klubber - foreninger. Men all ungdom trenger fysisk aktivitet i en eller annen form. Det kan dreie seg om turer i skauen, på ski eller på beina. Det kan være å bade sammen, spille bordtennis osv. Det er u-ledernes plikt å ta hensyn til dette behovet blant RU-erne. Dessuten skal vi tenke over hva slik aktivitet vil bety for kameratskapet. Det vil være en helt annen stil og godt kameratskap mellom RU-ere som har vært på en - to helgeturer sammen, som tuller og har det moro rundt et bordtennisbord. Ingen sier at dette bare er for RU-ere, tvert imot, jo flere kamerater de trekker med seg på dette, jo bedre er det. Slik vil de få se at RU er noe annet enn møter og studier.

Jeg oppfordrer ungdomslederne til å ta fatt på dette arbeidet straks. Vi vil også hjelpe RU/DS i Oslo med dette, slik at vi i løpet av våren kan begynne arbeidet og høste erfaringer noen plasser.

DS-medlem

YOUNGDOM

PAC-ARBEID PÅ
ET GYMNAS

Vi diskuterte med gymnasiasten (g) om hvordan han kunne reise kampen på skolen. Ble enige om PAC pga 1) oppsvinget i kampen i Azania og elevenes rolle der. 2) Tradisjonene med anti-imp. kamp i strøket her.

Det blei reist en del tvil i avd. ved at vi ikke først og fremst konsentrerte oss om fritidskampen og kampen mot politivold i drabantbv.

Vi hevda at anti-imp.kamp er svært viktig, at når vi hadde den mulighet til å få til noe her, var det feil å ikke slå til. Gymnasiaster er viktige å jobbe med ca halvparten av all ungdom i Oslo tar Gymnaset.

Vi diskuterte linjene med gymnasiasten vår, hjalp ham med opplysninger som måtte til for å overtale rektor til å la C. Pieterston komme på skolen, og få bruke skoletida.

Vi skaffa materiale. Etter møtet med G. P. hjalp vi ham med mobiliseringsløpesedel til stiftelsesmøte i 3.verden-komiteen på skolen. Vi diskuterte ikke bare linjene med ham, men gjorde mye av det praktiske i starten.

Møtet med C.P. skapte stor entusiasme på skolen. Han var meget flink. At 120 stk. seinere skreiv under på forslaget om Operasjon Dagsverk til PAC skyldtes nok mye at han rydda unna en god del av mot-sigelsene på dette med væpna kamp f.eks.

G hadde i utgangspunktet vært skeptisk til å danne 3VK på skolen, fordi Unge Høyre stod så sterkt der. Han viste til at Jentegruppa var blitt infiltrert og ødelagt av Unge Høyre. Han var også skeptisk til å ha åpent stiftelsesmøte fordi han var redd for UH. UH nøyde seg imidlertid med å hyle protest mot alt det "ulovlige" som foregikk på skolen. Det er viktig erfaring at på dette gymnaset hvor UH stod så sterkt, skapte anti-imp. arbeid stor entusiasme, folk fryda seg over slaga som UH blei tilført.

Vi mener at når dette er mulig på dette gymnaset, så er det mulig alle andre steder. Det viktigste er å gripe dagen og timen, og dra igang støttearbeidet umiddelbart!

Boligavd.

6.

ROCK

Jeg har hørt at Økern-okkupantene blir kritisert av kommunister fordi de spiller rock på festene sine. Dette er å ønske seg en annen ungdom enn den vi har, og i kultursynet minner det om reine firer-bando-tendenser. Har f.eks. Hoolabandoo-las rock ikke utvikla mye ungdom politisk? Det har iallefall undertegnede erfart inger fra.

Røde Garde har og hatt en god del som kategorisk stempler rock som reaksjoner (og det å spille rock som reaksjonært?)

En bygningsarbeider

OM ARBEID PÅ
UNGDOMSKLUBBEN

For mange avdelinger har det å få et bein innåfor i ungdomsmiljøet vært en stor bygd. Mange steder er ungdomsklubben det største samlingspunktet for ungdommen i distriktet som vi vil komme i kontakt med. Hvis vi kunne komme oss inn i klubben å være en del av miljøet der ville mye vært oppnådd. Flere steder kjenner vi ledere på klubben; men de har ofte vanskelig for å slippe folk inn uten at det skal virke altfor mistenkelig og påtrengende.

Hos oss har vi for en tid tilbake høsta en del erfaringer på hvordan en skal komme inn i klubben. En metode er å bli invitert av en del medlemmer i klubben. De fleste steder er det sånn at inviter-te kan taes med, det vi da må gjøre er å få kontakt med en del medlemmer i klubben/melde noen inn i klubben å la dem invitere oss til spesielle klubbkv-elder. De fleste klubber har nemlig tema kvelder, det er en bra anledning til å komme fram med vår politikk på temaet (f.eks. forirensning).

Dette er nøkkelen til metode nummer to på å komme inn i klubben. Ofte er det vanskelig å få gode ideer til temakvel- der for ledere, noe som ofte resulterer i at ungdommen synes temakveldene er kjedelige og ikke gidder å møte opp. Vi kan komme med et tilbud til klubbledere om temakveld, innleder osv. For å sette en spiss på det kan en jo invitere de politiske ungdomspartia som har størst innflytelse i distriktet, eller folk fra myndighetene o.l. En slik temakve- ld om politivold ville f.eks. være en god ide, invitert purken, lokale politi- kere, de som tilkaller purken, Unge Høyre e.l.

La oss komme oss ut blant ungdommen med politikken vår. LYKKE TIL.

Bjørn

UNGDOM

MITT SYN PÅ PAROLA "PURKEN VEKK FRA T-BANEN!"

Grupper som er innblanda: T-baneungdom, Trafikanter, betjening, purk.

De tre første gruppene er i hovedsak våre venner, ungdom, arbeidere, småborgerskap. Møtsigelsene disse gruppene i mellom går bl.a. ut på at trafikanter og betjening er redde for ungdomsgjenger, og evt. blir sjikanert.

Disse møtsigelser er møtsigelser i folket, og revolusjonens interesser tilsier at vi jobber for å løse/dempe disse møtsigelsene i størst mulig grad. Dette må hovedsakelig skje ved diskusjon, vi må overbevise betjeninga om at det er feil å kreve mer purk, vi må overbevise ungdommen om at det er feil å provosere andre folk eller gjøre hærverk. Hvorfor henger ungdom på T-banen? I hovedsak må det vel skyldes mangel på steder å møtes. Å slåss for dette vil altså bidra til å løse problemet.

Men det kommer til å være trøbbel på T-banen som i resten av samfunnet, så lenge kapitalismen består. Vi har ikke mulighet til å løse disse problemene grunnleggende i dag, det er vi vel enige om. Men hva skal vi gjøre da?

Jeg mener det er feil av oss å reise parola "purken vekk fra T-banen". Det er et anarkistisk krav. Om det blei innfridd ville det da bli bedring av forholda? Det vil ikke være noen purk på T-banen til å banke opp ungdommen der (men purken ville nok ta sitt monn igjen så snart ungdommen viste seg utafor T-banen). Og hærverk og overfall osv. ville øke. Jeg trur aldri vi ville få gjennomført et sånt krav, men det er feil å stille et krav som vil bety noen bedring eller lesning! Folk trur jo at vi mener det vi sier når vi krever purken vekk, og da må dem jo tru at vi ønsker anarki.

Hva skal vi gjøre?

- Slåss mot politivold
- Organisere ungdommen til kamp for et sted å være, organisere arbeidsløs ungdom, styrke RU.
- Gå i mot mer purk.

Grete

ALKOHOL OG RU.

Mange i avdelinga mener spørsmålet om alkohol blant bygningsarbeiderungdom er viktig å ta opp, men det er store møtsigelser på spørsmålet. Mitt syn går på å selge pils (+ brigg og brus) på RU fest-er og arrangementer, men at kommunister bør gå foran med bra eksempel og holde seg unna pilsen på slike arrangementer. (Andre er uenige i dette).

En ung snekker som var på sitt første RU-festmøte (17/11-77) drakk sjøl en god del (10-15 1/2 pils), men sa han hadde stor respekt for folk som ikke drekker. Han blei lett sjokkert da møtelederen på slutten av kvelden oppfordra folk til å kjøpe hele kasser (til nedsatt pris) så ikke RU skulle få problemer med kassa! Dette viser at massene venter av oss at vi skal gå foran i kampen mot fyll og overdreven bruk av alkohol. Dette er viktig spesielt i ungdomskampanja.

OLA

VI VET DET ER MANGE SYN
PÅ RU OG STOFF OG OPPTAKS-
KRITERIER! SKRIV INNE66!

KAMPANJENE: ANTI-BYRÅKRATI

"VI SKAL LEDE ARBEIDERKLASSEN - IKKE OSS SJØL.
KJEMP FOR MASSEARBEIDET!"

"Vår kongress her må oppfordre hele partiet til å være årvåkent og sørge for at ingen kamerat, uansett hvilket ledd i arbeidet han deltar i, løsriver seg fra massene. Enhver partikamerat må oppdras til kjærlighet til folket og til å lytte oppmerksomt til folkemassenes stemme. Enhver partikamerat - hvor han enn befinner seg - må lære seg opp til å knytte forbindelser med massene. Han må aldri stille seg over massene, men gå ut blant dem" Mao 1945.

Hvordan er situasjonen i partiet? Anvendes Maos prinsipp om at ingen partikamerat må fjerne seg fra massene?

Nei. Altfor mange kamerater har idag "frikort" fra massearbeid. Dette gjelder spesielt kamerater med oppgaver utafor avdelingene. Er det noe som kuttes, er det massearbeidet.

Dette er ei farlig utvikling. AKP er et parti for arbeiderklassen. Hvordan kan kamerater som sitter i sentrale utvalg o.l. kunne legge opp politiske linjer når alle bånd til klassen er borte? Hvordan skal de kontrollere arbeidet de gjør er riktig når de aldri har tid til å snakke med dem de skal lede?

Hvordan skal grunnorganisasjonene kunne utvikle seg når halvparten av medlemmene ikke deltar i avdelingas massearbeid?

Ett av punktene i anti-byråkratikampanja er å frigjøre mer tid til massearbeid, og at alle partikameratene skal ha eksternt massearbeid. Et annet punkt er at vi må slippe massene til i arbeidet. Vi må slutte å se på massearbeidet som noe vi gjør etter at alt det "politiske" arbeidet er unnagjort, noe som ikke trenger planlegging og ledelse.

Massearbeid er ikke noe vi kan prioritere bort eller velge å ikke ha, det er en av de tre viktigste våpena for seier i dag og i morra. "Et veldisiplinert parti, væpnet med marxismen-leninismens teori, som nytter selvkritikkens metode og er bundet sammen med folkets masser, en hær som ledes av dette partiet, en enhetsfront av alle revolusjonære klasser og alle revolusjonære grupper under ledelse av dette partiet - det er de tre viktigste våpena vi har brukt til å slå fienden med". Mao 1949.

Så en kritikk til DS:

Linja med å innføre arbeidsdeling er helt riktig, men vi synes DS har gitt lite konkret veiledning og ideer på hvorledes arbeidet da bør organiseres. Det er ikke nok bare å si "arbeidsdeling"

ODD

Jeg vil derfor oppfordre alle kameratene til å studere betydninga av ikke å drive massearbeid, be om hjelp til å planlegge massearbeidet sitt og oppfordre styret til kontroll.

Jeg vil også oppfordre avdelingsstyrene til å gå systematisk gjennom avdelingsmedlemmenes massearbeid, kritisere skarpt kamerater med "frikort"-praksis, hjelpe dem i korrigering og sjøl gå i spissen for massearbeid.

Ellen.

ARBEIDSDELING I AVDELINGA

Her er noen punkter for å oppsummere hvorledes vi har tillempa arbeidsdeling i avdelinga vår.

1. Alle kadrene har nå fått tildelt hovedoppgaver innafor avdelingas arbeidsområde (KK, Ungdom, Verving, Faglig, Kvinne, 1. mai). En del kader har hovedoppgave utafor avdelinga, men har også fått sideordna oppgaver i avdelinga. De fleste får to oppgaver. Styret har i likhet med de andre fått hovedoppgave og andre sideordna oppgaver.
2. De som har samme hovedoppgave danner arbeidsgrupper. Arbeidsgruppene gjør undersøkelser og har korte diskusjonsmøter på hovedlinjene i arbeidet (en fra styret deltar i arbeidsgruppene). Resultatet av undersøkelser, forslag til politiske linjer, motsigelser etc. legges fram for avdelinga på avdelingsmøter (ca. 1 gang pr. måned). Eksempel: Forberedelse til årsmøtene i foreningene. Arbeidsgruppa for faglig politikk (de som har faglig politikk som hovedoppgave) diskuterer først direktivet fra S.K. - oppsummerer årsmøtet ifjor, gjør undersøkelser i hele bedrifta og blant de andre kadrene (som har andre hovedoppgaver). Dette materialet diskuteres i styret og legges fram for hele avdelinga på avdelingsmøte. (Materiale om forslag, personer til valg, taktikk, arbeidsplan).

Vi har ikke noe lang erfaring med å jobbe på denne måten, men foreløpig er kadrene entusiastiske. Vi har skåret ned på møtevikrsomheten, møtene har blitt mer målretta (tar lare opp en sak) og kortere.

KAMPANJENE

OM KAMPEN MOT BYRÅKRATI, NOEN ERFARINGER OG TANKER TIL NÅ.

Ei avdeling på arbeidsplass har laga beretning. Den åpner med å rette oppmerksomheten utover når arbeidet skal oppsummeres. De spør seg sjøl:

- I hvilken grad er vi istand til å utforme en politikk som arbeidskameratene griper?
- I hvilken grad er vi istand til å oppsummere arbeidskameratenes mest brennende behov?
- I hvilken grad er vi istand til å leve som våre arbeidskamerater, knytte nært vennskap til dem?
- I hvilken grad er vi istand til å utvikle arbeidskameratene politisk?

De fortsetter: "I vår avdeling har vi framskredne eksempler på kamerater som har knyttet nære bånd til folk på jobben. Disse folka er blitt trukket med i å utforme den lokale politikken på plassen, de har blitt trukket med på partiarrangementer og i demonstrasjoner. De har deltatt på partiets sommerleir og gjennomgått studiesirkler. Idag er disse arbeidskameratene medlemmer av partiet. I fagpolitikken har mange kamerater stått for ei linje med å gjøre undersøkelser i samband med krava til tariffoppgjøret. Krava blei grundig diskutert på forhånd slik at de fikk stor oppslutning i foreninga."

I avdelinga representerer dette ei helt riktig linje på spørsmålet om å forene seg med arbeiderklassen, lære av dem og fremme interessene deres."

Kameratene i denne avdelinga har gjort framskredne erfaringer i anti-byråkratikampanja ved å vende blikket utover og å oppsummere avdelingas og den enkelte kameratens framgang i massearbeidet! Et av måla med anti-byråkratikampanja er nettopp å korrigere avvik på masselinja og å styrke partiets bånd til massene. Det vil gi konkrete resultater både m.h.p. ungdomskampanja og rekrutteringskampanja. Det er slik at bare ved å kvitte oss med svært godt inngrodd sektarisme og å vende blikket utover kan vi løse årsplanens oppgaver. Gjør vi ikke det og samtidig bruker riktige metoder for ledelse i avdelingene vil vi bli tvunget tilbake til

gammel stil m.h.p. "alle skal gjøre alt" fordi oppgavene er svært mange. Vi må la massene slippe til i arbeidet med oppgavene. Ta f.eks. KK. I ei avdeling fungerer nå for første gang ei KK-gruppe med masser. Det er fordi de har laga arbeidsdeling og at 2 kamerater fikk konsentrere kreftene om å trekke masser med i KK-salg. Pr. idag oppfyller de ikke løssalgsmålinga men det vil de helt sikkert greie ved å utvikle metoden med KK-grupper. Andre avdelinger og KK-ansvarlige fortviler over høye målsettinger. De tenker: For å greie målsettinga må minst alle kameratene selge KK på dørene 2 kvelder i uka. Det greier vi ikke, for alle har sine oppgaver å stille med nå. Det disse kameratene ikke tenker på er at venner av partiet og KK kan være krafta i salget. Og det er sann vi må tenke. Vi har ideologiske avvik på masselinja - derfor må vi skjerpe tenkinga vår. Nå foran 1. mai må vi tenke - masser inn i fronten fra topp til bunn! Assen skal vi ellers greie 1. mai i år?

Ei avdeling har eksperimentert: De har en fast "partidag" i uka. I løpet av en måned bruker de ett møte til avdelingsmøte. De tre andre dagene bruker de til åpne møter hjemme i ei stue. Dvs. de har en plan for hva som skal diskuteres - faglig politikk, fronten, Klassekampen, 8. mars, 1. mai osv. Og så inviterer de sympatisører og venner til de åpne møtene. Og det er ikke sann at ingen vil komme eller er uinteressert i politiske diskusjoner. Tvert om, det kommer uorganiserte hver gang. Diskusjonene blir gode og konkrete forslag blir satt ut i livet. For avdelinga har dette betydd flere krefter i arbeidet, og entusiasmen stiger og politikken blir bedre. For de uorganiserte betyr det fostring og framgang, de knytter nære bånd til partiet. Det er viktig å merke seg at møtene ikke har en strengt oppsatt dagsorden hvor kameratene på forhånd har bestemt hva som skal skje fra begynnelse til slutt. Møtene har preg av avslappa stil og gode diskusjoner. Massenes initiativ blir sluppet løs og kritikk blir diskutert og tatt alvorlig. For kameratene er de åpne møtene ikke obligatoriske. Dette synes jeg er et artig eksperiment og et dristig brudd med partiets sektariske tenkning og stil. Flere burde avsluttet prøve seg fram med dette.

Forøvrig må alle tenke seg om: sitter vi med gode erfaringer på noe område? For å komme videre i anti-byråkratikampanja er det viktig å propagandere erfaringene våre.

Kristin.

KAMPANJENE:

KRITIKK

I FFP /januar blei det sendt ut direktiv om mobiliseringsdag for tariffaksjonen søndag 15. januar.

Dette er en tåpelig dag og holde aksjons dag på. Svært lite folk i byen om søndager.

Styret bestemte seg derfor til å bryte direktivet, og i stedet holde morgenutdeling i sentr.m mandag 16. januar. Vi sendte beskjed om dette til de aktuelle medlemmene (de som ikke var sjuke og gamle).

Etterpå så vi ved oppslag på 07 at aksjonsdagen var blitt flytta til lørdag 14. januar. En god ting. Men da var det så kort tid igjen at vi ikke tok oss jobben med å sende ut kontrabeskjed til medlemmene. På søndagen var det tomt for løpe sedler! Vi blei derfor nødt til å avlyse utdelinga mandag morgen.

- Slutt med å legge aksjonsdager til søndager.

- Lær dere almanakken, og se i den før dere lager direktiver.

- Undervurder ikke massenes evne til å spre propaganda. Idiotti at propagandaen til en slik demonstrasjon stanger mot mangel på løpesedler.

Fra ei avd.

OM ANTI-BYRÅKRATIKAMPANJA

SK sier at byråkratiet går gjennom hele partiet. Dette stemmer helt med våre erfaringer. Vi har kritisert DS for byråkratisk ledelse, samtidig må avd. styret ta sj.lkritikk for byråkratisk tankegang hos seg sjøl. Vi har sett på oss sjøl som redskaper for høyere organer i partiet og medlemmene i avd. som redskaper for styret igjen, i stedet for sjølstendige, kjempende kommunister. Kritikk fra medlemmer i avd., forslag og ideer er blitt patta i ei mappe, på samme måte som vår kritikk av DS ble det.

Harde slag og voldsomme kamper har erstatta kritikk for å "redde pasienten", og denne stilen har også bidratt til å undertrykke kritikk. Folk glemmer heller unna motsigelsene sine enn å presentere dem, av frykt for å bli "nedkjempet". Vi nølte i månedsvis med å velge inn en kamerat i styret for at det skulle bli fulltallig, med den begrunnelsen at hun hadde så mange motsigelser! Dette viser at det byråkratiske avviket først og fremst er et ideologisk avvik, ikke et spørsmål om klossette ledelse og lita tid.

Nils

Kritikk av DS

Vi tok i begynnelsen av januar opp med DS-kontakten spørsmålet om en studiesirkeldeltaker som har søkt hyre. Kameraten ønsker å søke medlemskap. Av pers onlige grunner (økonomi, bolig, familie) satser han på å reise til sjøs så raskt som mulig. Vi har ikke sett noen grunn til å argumentere mot dette, kameraten har tidligere seilt ute i flere år. Og det trengs vel bra folk til sjøs.

DS-kontakten lovet å skaffe kameraten kontakt med en person som kunne gi rett leiing om arbeid til sjøs. Hun skulle også vurdere om det ville være riktig å ta ham opp før han dro ut og hvordan han evt. ville bli organisert. Dette skulle skje innen ei uke.

VI MÅ HA SVAR PÅ DETTE NÅ!

Vi synes det er grovt at slike saker blir liggende. Å korrigere stilen med å la henvendelser fra sympatisører bare bli liggende er en viktig del av anti-byråkratikampanja. Vi mener DS bør ta sjølkritikk på behandlinga av saka.

Fra avd.

10

KAMPANJENE:

KRITIKK AV DS

KRITIKK TIL DS - Vedrørende "plukking" av kadre.

I vår avd. har i løpet av de siste 14 dgr en kamerat blitt oppsøkt to ganger av folk som sier at de kommer fra et annet sted i partiet. Den første vet vi ikke riktig hvor kom fra, men det han ville, var å få kameraten vurdert til et verv for et høyere organ - kameraten var anbefalt av DS. Hun måtte avgi navn på kamerater som hadde god kjennskap til henne og møtte sjøl opp på kort varsel hos han som hadde oppsøkt henne og la fram en muntlig vurdering av seg sjøl.

Den andre sa han kom fra DS - sa at DS hadde vurdert henne som en mulig kandidat til et utvalg og skulle ha møte med vurdering innen en uke. På denne bakgrunn vil vi kritisere DS på flere punkter:

1. DS bruker ikke avd. styrene, altså kameratens sentralisme, men griper ofte en kamerat direkte. En utstrakt bruk av slik metode vil undergrave organisasjonen ved at avd. styrene neglisjeres.

2. Metoden er meget farlig sikkerhetsmessig. Tenk dere, når denne praksis etter hvert blir mer kjent (for det er ikke den første kameraten som vi veit om som har blitt oppsøkt på denne måten), så kan en hvitkenskshelst agent gå rundt til kamerater og si at de er fra DS og be om kaderkarakteristikk og fatstid, navn på kamerater osv. Dette er etter vår mening farlig.

3. Vi tror at DS delvis plukker ut etter metoden "hvem de vet om". Denne kameraten var formann i en avd. for en tid siden. Kanskje tror DS at nå har de en ledig kapasitet. Men har DS spurt seg om hvorfor vedkommende ikke fortsatte som formann? Dette må DS spørre avd. om. Hvis kameraten var en opportunist, var det bare å framheve seg sjøl og få et "bein" inn i partiet.

4. Det tærer på våre krefter at vi må - på kort varsel - lage vurderinger og gå på ekstra møter osv. Vet ikke DS hvilke oppgaver vi har? Bør vi ikke legge langsiktig plan, sende beskjed i rutina, få avtale om møte osv? Vi tror ikke at et kommunistisk parti lager utvalg over natta i høyere organer.

Fra kameratens styre

KRITIKK TIL DS

Då KK gjekk over til dagsavis, fekk v. avdeling av DS ansvaret for å kjøre rate. I første omgang fekk vi beskjed at dette bare skulle vare ein måned, men ansvaret blei stadig forlenga. Vi skre kritikkar og fekk sjølkritikk tilbake, stadig sterkare i forma, men ingenting skjedde og vi har framleis ansvaret for ruta. Resultatet var at vi slutta å tru på DS, vi slutta å tru på verdien å kom med kritikk.

Avdelinga vår har derfor bestemt seg for å bruka ein metode som burde vera unødvendig innafor eit kommunistisk parti. Vi har sendt beskjed til DS om at etter fastsett dato, tar vi ikkje ansvaret for ruta lenger.

Dette eksemplet viser at kampen mot byråkratisk tenkemåte må førast både lokalt og sentralt. Det viser at trass i sjølkritikken frå DS i beretninga er kampen mot byråkratiet i DS på ingen måte for til endes. Det viser at byråkratisk tenkemåte har vunne sterkt innpass i avdelinga. Vi har nærmest godtatt byråkratiet i og har mangla tiltrø til at det går an å retta på.

Denne artikkelen skulle ha vore skriven for tre månader sidan. Men vi som har hatt ansvaret for kjøringa har sett problemet som kun eit praktisk problem. Vi har bite tennene saman og funne praktiske løysingar for ennå ei tid framover.

Det vi vonar å oppnå med denne artikkelen er å gjere partiet klar over tilstanden i DS. Vi meiner heile DS må diskutera tilfellet, ta konkrete tiltak for å retta opp situasjonen. Vi meiner og vi ha krav på ei skikkeleg forklaring på kvifor slike tilstandar har fått rå så lenge. Elles blir sjølkritikken i beretninga meningslaus for oss.

Fra avd.

KRITIKK AV DS

Avdelinga har gjort en elendig innsats med mange oppgaver. Det har framkommet av rapporter til DS, eller vi har ikke gitt rapporter i det hele tatt.

Men vi har ennå ikke blitt kritisert (hvertfall ikke grundig) for noen av de feila vi har gjort (dvs. alt vi ikke har gjort).

Såvidt jeg veit har DS aldri gjort undersøkelser i vår avdeling, har dere trodd at situasjonen har vært helt bra?

Jeg mener at det ikke er bra at den eneste kontakten er gjennom formann, det gir et ensidig bilde av situasjonen.

Ton

KAMPANJENE:

"Anti - byråkrati - kampanja er ei masselinjekampanje!"

Synspunkter fra en kamerat.

Jeg vil skrive ned noen forenkla betraktninger om arbeidet på plassen vår slik jeg har opplevd det, før og nå. Vi har hatt mange og store feil i tenkinga og praksisen vår som vi har begynt å korrigere og håper med dette å bringe noen lærdommer videre og inspirere andre til å skrive for å bringe anti-byråkratikampanja framover.

EI DEFENSIV ISOLERT SEKT...

Vi var i en lang periode redde for hva folk sa om oss, spente og mistenksomme i holdninga vår og tok oss sjøl veldig høytidelig. Småbets og fleip tok vi som gravalv orrlige politiske angrep, og mange oppfatta oss som misjonærer. Folk som provoserte og slengte dritt om f.eks. KK så vi som halvfascister. Vi plasserte mange av arbeidskameratene våre i siste tredjedelen, som i våre øyne var en uforanderlig masse som det ikke var håp for.

Vi la raskt i vei med forslag, lister og sjølsikre meninger uten å spørre, forske ut og lære om historia på plassen før vi kom, og visste løsning på alt.

Når folk prata om arbeidet, fotball, været fortalte små episoder o.l., satt vi på nåler for å forsøke å henge med, mens vi egentlig grubla oss i hjel på hvordan vi skulle få pressa innen "skikkelig" politisk diskusjon. Når vi tro til fikk vi ofte taishet som svar. Vi var på mange måter et stivbeint, kjedelig kobbel av doserende kommunistmaskiner.

Aristokratiet var i våre øyne et ensarta sjikt uten innbyrdes forskjeller, og vi førte snurt kamp mot samtlige enten de sa noe rett eller gæli. Som reine og klippe faste kommunister begrensa vi linja vår overfor både faglige aristokrater og arbeidsformenn til å innlate å hilse på dem overhodet. En del av oss syntes det var spesielt framskredent å snerre til disse borgerskapets agenter og stirre hatefullt på dem.

De få, virkelige antikommunistene var på offensiven og i vikkelligheten var vi kua og ute av stand til å slå tilbake og sjøl ta noen offensiv. Vi hadde ikke nok forstand på vikkelligheten til å vite når det var gunstig å slå hardt og når vi måtte være mer tålmodige. Etterhvert lå vi temmelig late. Store deler av arbeidsstokken var ikke åpne og ærlige overfor oss, ingen ville komme på festene våre, samt-

iene var anstrengte og mange var redde pga. den daglige harde, skjerpa stilen. Vi blei fratatt elementære demokratiske retter og plaga på mange vis uten at vi greidde å slå igjen. Det var faktisk folk utafor oss og langt fra oss som reagerte riktigst i mot de verste utslaga av trakkasseringa. Vi veit om flere titalls folk som begynte å få progressive meninger og som ønska å kjempe, som slutta pga. undertrykkinga fra aristokratene og vår uadagelighet.

Innad blei vi delt i to "retninger" - noen helte til den "utholdende", dogmatiske stilen, andre til defaultismen. Vi hadde lange ørkesløse moter hvor vi moraliserte og sa at alle må gjøre ditt og datt - og resultatene var heller semre.

Styret så seg som formidlere av linjer/oppgaver ovenfra som skulle trekkes nedover kameratene - lenighet og kritikk var stygt og ubehagelig.

Vi må forstå at folk har mye erfaringer og rettferdighetssans og stole på at de tenker en del sjøl også. Vi må hjelpe og be om hjelp mot dagligdagse problemer, diskutere det folk er opptatt av og tåle en fleip (det blir mer politikk av det).

For kamerat må treffe arbeidskamerater på fritida og utvikle personlig vennskap uten det ville vi ikke greidd å korrigere det fortegna bildet våre fiender (med støtte" fra oss) lager av oss.

Vi må også få bukt med moralismen overfor tilbakeliggende masser og i behandlinga av aristokratiet - og utvikle en klar taktikk.

Etter at vi begynte og tenke og handle etter disse linjene, har vi oppnådd en god del i arbeidet vårt. Motene innad har også blitt mer jordnære - vi diskuterer reelle motsigelser, og har i tankene at det vi prater om skal settes ut i livet og gi resultater.

Vi har fortsatt mange og store byråkratiske feil, men vi tror at vi skal gå fram nå. Kikkelen er å forstå til fulle at anti-byråkratikampanja er ei masselinjekampanja!

Åse

KAMPANJENE: VERVING

Denne artikkelen var skrivi av en kamerat som en kommentar til en artikkel om rekrutteringa til partiet som sto i mai 77. DS beklager sterkt at denne ikke er trykt før. Den blei først brukt som et grunnlag i diskusjonen om vervinga, og havna i en perm for "rekrutteringsundersøkelser". Dette er byråkratisk rot og ikke noe annet. Dette innlegget er svært aktuelt nå, og griper inn i diskusjonen om masselinja og spørsmålet om å ha for mange oppgaver. Hvis vi ikke hadde somla bort innlegget, så hadde kanskje diskusjonen kommi tidligere i gang.

FFP MAI 77: OM VERVING

Artikkelen konkluderar med to saker som må til for at me skal klare å få fart på vervekampanja:

1. Kameratane må forstå at rekrutteringa er nødvendig.
2. Kameratane må "lære åssen man gjør det".

Eg er ikkje usamd i dette, men meiner at andre spørsmål er viktigare.

Det er i hovudsak to grunnar til at eg sjøl er ein av dei som er med på å sabotera vervekampanja:

1. Eg kjenner fleire småborgarlege intellektuelle som står nær partiet. Desse har eg ikkje diskutert verving med fordi eg er redd for at fleire småborgarar nå vil endre klassesamansetjinga til det verre.
2. Eg har store vanskar med å utføra partiarbeidet på levande vis. Driv ikkje oppgavene gjennom, men utfører dei som ei plikt. Trivst ikkje med den arbeidsstilen som er i partiet nå, og har difor ikkje tru på at arbeidarar (og intellektuelle) vil gå inn i partiet og bli der.

Dette siste spørsmålet har to sider. For det første meiner eg at kadrane blir pålagt for mange oppgaver, slik at ein ikkje får gjort noko skikkeleg. I ly av kampanja mot parola "Parti for vanlege folk" er arbeidstakten i partiet køyrt opp på eit nivå som ikkje alle medlemmene klarar. Sjøl meiner eg at denne parola var galen fordi ho ga rom for individualisme og liberalisme - folk tok sjøl avgjer om å droppa direktiv ol. Korrigeringa av denne feilen måtte bli å skjerpa inn disiplinen, ta politisk kamp når ting skulle gjerast og bruka metoden med kritikk og sjølvkritikk. Dette er ikkje det same som å femdoble talet på

arbeidsoppgaver. Før denne motsigelsen er løyst, kan vi ikkje slå fast at fleire folk i partiet betyr færre oppgaver på kvar.

For det andre har motsetnaden mellom reint partiarbeid og andre aktivitetar utanom jobben skjerpa seg. Slike andre aktivitetar er: interesse for tidlegare yrke, samvær med kone og barn, interesse for film, teater og andre kulturelle saker utover festmøter for partiet, solidaritetsmøte, 1. mai-møter ol. Mykje av dette er nok ei bør som det går an å kvitta seg med, men ikkje alt. Dersom du kan utvikla vennskap med ein arbeidskamerat gjennom å gå på fotballkamp, så skal du ha tid til å gå på denne kampen. Arbeidsfolk har og mange bører å bære på som det kapitalistiske systemet har lagt på oss, og som det tek litt tid å få av seg. Korleis kan vi då verva dei til eit parti av politiske supermenn?

Hovudsjida ved utviklinga av partiet sidan oppgjeret med høgrefeila er likevel at kadrane har styrka seg kraftig politisk og organisatorisk. Mange har kvitta seg med dårlege vanar, lagt større krefter inn i arbeidet for revolusjonen, knytta seg nærare til proletariatet. Denne fostringa er ein langvarig og seig kamp, difor kan me heller ikkje venta at nye folk går rett inn i supermannsdressen og blir der.

Stein.

HAMMERSBORGSLAGET - ET STOLT MINNE:

Nå et år etter slaget viser det seg at motsigelsene på Hammersborgkampen har fått blomstre. Mange tror at anarkistene var drivkrafta i denne aksjonen, at kommunistene spilte ei ynkelig rolle, spesielt under selve slaget, og at vi ikke har noe å lære av den kampen. Den eneste erfaringen vi fikk var at politi kunne være så brutale. Det snakkes ikke mye om Hammersborg fordi det ikke bør rippes opp i med alle disse motsigelsene.

Det er feil. Anarkistene (Forsøksgym) var ikke drivkrafta i aksjonen. Dem var brem seklossen sammen med en del råtne revisjonister. Dem hadde et kapitulasjonistisk syn på kampen og regna den som tapt. Endetida skulle benyttes til å skape blest om saka og seg sjøl. Det blei fabla om store avisoppslag med bilder, film m.m. Det var sjølve "snacksen". Denne pill råtne linja hadde SV ledere som E. Melvold gått i spissen for ved å rette oppmerksomheten mot Bystyret, og da vedtaket om riving kom arrangerte den revisionistdominerte Forsøksgym-gruppa sørget og. Kampen var tapt. Dette åpne forraderiet fra en del ledende SVere og anarkister fikk tilslutning fra ei flertall av massene i okkupasjonen som trudde det var "venstre" og radikalt å "de foran kamera".

Kapitulasjonslinja hadde også innflytelse i kommunistene og massene rundt dem. Det alvorligste er at denne linja blei kjørt ut av ledende kamerater i RJ. Partiet tok ikke kamp mot det. "Denna kampen har vi tapt, oppgava nå er å hindre slaktehus". Deretter blei linja om å gå ut under politiaksjon lagt opp. Mot dette stod ei linje om å følge massene uansett og stille seg i spissen og lede om vi blei isolert inne. Vi så ikke linjene klart nok og klarte ikke å konsolidere folka. Derfor gikk noen ut frivillig.

Kapitulasjonslinja stod sterkt på fredag da angrepet kom. Vanskene med anarkist-sabotørene fra Schønningsgt. kollektivet og de indre motsigelsene i okkupasjonen gjorde mange folk motløse. Vi skulle brutt samarbeide med anarkistene og etablert vårt eget senter og organisert vår del av okkupasjonen.

Mellom oss og anarkistene var det en interesseløst motsigelse. Vi skulle bevare huset dem ville ha show og stilte med rørtenger for å ta med dassen hjem til Schønningsgt. Vi tok ikke grep om å samle og organisere all støtta utafra. Hadde vi gjort det og satsa på seier kunne vi seira!

Det blei gjort alvorlige feil fra kommunistenes side. Det var en del tilfeller av "feighet". Men det må sees i lys av de feile linjene som stod.

På tross av av nederlaget og feila mener jeg at vi har all ære av innsatsen og at vi har mye å lære av kampen. Først og fremst har vi et eksempel på en kamp blant ungdommen som utløste svære krefter (som kunne vært utnyttet mye mer). Ungdomma på klubben var sjølstendige, aktive dem valgte egen ledelse og hadde egne aksjoner hvor over 100 deltok (veistenging, ruteknusing hos Frelsesarmeen mm.). Dem avslørte anarkistenes "leve fett ei ke og ha det kilt" linje, og markerte det ved å boikotte okkupasjonen og okkupasjøl. Ungdomsmassene og lokalbefolkninga ellers hadde vært drivkrafta i lang tid. Klubbungdommen, masser på Forsøksgym og andre skoler og en del ærlige SVere jobba hardt.

Klubbungdommen fra hele byen var i bevegelse, reiste ned å så på, deltok på gata og samla støtte.

Mange folk i parti, NKS og RJ som var aktive der fikk kjørt seg helt ut med opp til 4 døgn uten 1 time søvn. Alt dette hadde jeg nesten glemt, men så blei jeg minna på det av en læregutt på jobben som sa ved middagsbordet "på Hammersborg var det harde greier, da kom parken for å sloss mot alle ungdomma i byen".

Det er feil og ikke framheve Hammersborg som et stolt eksempel på ungdommens opprørstrang og evne til å føre kamp, og kommunistenes seige innsats. Jeg kjenner folk som pleier å høre på religiøse programmer som slår av når Frelsesarmeen opptre. Sjøl blir jeg forbanna av å tenke på Hammersborg.

Ta lærdom av feila og de bra sidene. Leve minnet om Hammersborg! Full fart på ungdomskampanja!

Jan

FRA OKTOBER :

KAN DU SKRIVE PÅ MASKIN ELLER KJENNER DU NOEN SOM KAN?

Forlaget Oktober har stadig vekk bruk for noen som kan skrive på maskin. Det er manus som skal reinskriveres før det sendes til trykkeriet. Noen av jobbene er slike som kan taes over lang tid, andre må løses på kort varsel. Jobben passer fint for en som går hjemme, men det er ingen hindring om personen har full arbeidsdag om han eller hun bare er villige til å bruke noen kvelder i blant til å skrive for Forlaget.

Det er slett ingen forutsetning at den som skriver er kommunist. Det holder om han/hun er villig til å jobbe for Forlaget. Lønna vil variere, alt ettersom den det gjeldertrenger eller ønsker penger. Overfor folk som tar det som en hvilken som helst annen jobb, har vi faste satser som sikrer bra betaling.

Om du er interessert eller kjenner andre som er det, må du med en gang sette deg ned, skrive hvor du kan kontaktes og levere det i et brev gjennom vanlige kanaler.

Kamerat i Forlaget Oktober

KORRIGER SKRIVESTILEN

Jeg mener at svært mange artikler i TF er for lange og snirklete. Av og til virker det som om de som skriver artikler mer er opptatt av å overbevise seg sjøl om en sak - ikke å henvende seg til andre.

Kan vi ikke heller få meningsyttringer som går rett på sak og stiller konkrete saker?

Det er ikke alltid behov for sitater og omfattende begrunnelser. Det er ikke noe poeng i å få artiklene til å se vitenskapelige ut, men å være det.

Hilsen Per

ORGANISER SJØLSTUDIIE-GRUPPER!

Jeg vil her bare kort gjøre rede for et tiltak som vi synes har fungert bra og som andre bør følge opp.

I forbindelse med partiets sjølstudie-kampanje har vi organisert sjølstudiegrupper med partimedlemmer og venner av partiet. Sjølstudiekampanja starta rett etter RV-jobbinga, og da hadde vi knytta en god del venner rundt oss. En måte å følge opp disse kontaktene på var å invitere dem til å være med på sjølstudiegrupper.

Dette skulle ikke være intensive studie-sirkler, men hjelp til sjølstudier. Vi skulle ikke ha mange møter. Hver gruppe skulle samles en gang i måneden for å diskutere det de hadde lest. I løpet av denne perioden skulle 2 og 2 (radarpar) møtes for å diskutere seg fram til spørsmål de ville ta opp i "plennum". Da studiene var såpass omfattende var det viktig å få silt til sentrale problemstillinger. Radarparene skulle derfor levere skriftlig beskjed til gruppelederen hva de ønsket å diskutere. På denne måten kunne studielederen på forhånd målrette diskusjonen den dagen alle møttes i måneden.

Ikke alle gruppene greidde å følge opp disse intensjonene fullt ut, men i hovedsak har de fungert bra.

Vi mener dette er et bra tiltak som kan hjelpe til å trekke nære venner av partiet nærmere, og seinere inn som medlemmer. Tiltaket har også vært en god hjelp for partimedlemmene til å få skikk på sjølstudiene sine. Det ligger en større forpliktelse i å forberede seg godt når vi har ansvar for diskusjon med folk utafør. Tiltaket styrker studiene, massekontakt og rekrutteringsmulighetene.

Jens

5 ÅRS - FESTEN ... EN KRITIKK

Partifestene våre begynner etterhvert å få stor betydning. De er etterhvert blitt anledninger hvor kameratene i partiet tar med seg venner og arbeidskamerater, hvor nære sympatisører møter opp og hvor medlemmer av ungdomsforbunda liker å gå. Etterhvert er det også slik at venner av partiet og andre som er nysgjerrige kommer for å se og høre partiets syn på aktuelle ting og se god kultur.

Jeg mener at festen i år hadde en klar feil, den var på mange punkter sekterisk.

1. Det som jeg synes var bra:

Partiformannens tale. Den var bra og ga tilhørerne nye ideer om Eritrea og krisa, det ga mange uttrykk for etterpå.

Asbjørn E var fin.

Eritreerne var bra:

Prologen var god.

2. SUF-teatret var sekterisk. Jeg er overbevist om at halve salen minst ikke hadde så god greie på hvem Løfsnes var: For at dette skulle være moro, måtte det mye mer forklaringer til. Bare gamle SUF-ere synes det er veldig morsomt når det hopper inn en SUF-er anno 69 og skriker kvæl og drep!

Ungdomsappellen har jeg hørt både positive og negative kommentarer til, i alle fall var det for mange forkortelser der. Hilsningene lytta nok partimedlemmene mer interessert til enn andre. All respekt for Brynjulf M., men de kunne vært lest mer agitatorisk. Dette hadde vært viktig for uorganiserte.

Allsangene - hvorfor var ikke de stensilert opp? Ikke alle kunne der.

3. Omgivelsene. Jeg synes det er bra i salen i Konserthuset. Men er det riktig å bruke den når det både på denne festen og 7. november stod flere hundre ute som ikke kom inn? (Jeg vil forøvrig kritisere at mange tydeligvis hadde kjøpt billett og ikke kom). Vi må ha et større lokale 1. mai. Dessuten: Det er ukoselig inni marmorhallene rundt salen. Ikke noe sted å sitte og prate med folk. Kaldt og hvitt gjør det utrivelig. Dansen var et bra tiltak, men tenk hvor mye hedre det er med en sal hvor det også er bord hvor en kan sitte innimellom. Vi må legge større vekt på dette når vi inviterer folk til dans og kameratslig samvær etterpå.

Even.

TRAPP OPP KAMPEN MOT POLITISKE OPPSIGELSER OG YRKESFORBUD!

I denne kampen har vi vunnet noen halve seire f.eks. Hammerverket og Champignon. Vi har noen fulle seire, Kløbu pleiehjem og vi har noen tap f.eks. EP.

De politiske oppsigelsene synes å bli bedre organisert og mer dristig utført av borgerskapet i både DNA/LO ledelsen og vel som næringslivet forøvrig. F.eks. Ha og Vegard H på Refsum bokbinderi.

Massene er utvilsomt villig til å slåss mot denne utviklinga. Men dessverre veit lite om hva som skjer (hvis ikke de leser KK). Dessuten er det ingen som går i spissen for en generell kamp mot dette, og da er det lite folk kan gjøre.

En liten undersøkelse blant progressive før jul viste at alle syntest det generelt blei gjort for lite med kampen mot yrkesforbud og politiske oppsigelser. Dessuten var det en nokså utbredt holdning at det syntest ikke som det nytter å gjøre noe, vi hadde jo heller ingen skikkelige seiere å vise til. Denne holdninga blei slått noe tilbake gjennom diskusjon hvor vi trakk fram halve seire.

Jeg mener DS må ta et initiativ for å trappe opp dette kampområdet. Det må gjøres ved å styrke streikestøttekomiteene generelt. Videre kanskje styrke den enkelte støttekomite f.eks. Norma og Refsum, dessuten må det vurderes skikkelig om det ikke bør bygges en egen front uavhengig av SSK mot politiske oppsigelser og yrkesforbud. Det virker jo til og med som kultur-redaktøren Simen Skjønberg i Dagbladet vil bli med her.

Jeg håper på kommentarer fra andre. Det ville være flott om faglig utvalg kom med et svar.

Hilsen Petter